

1999, hvor der blev givet adgang for pengeinstitutterne til at opkræve gebyr af ikke-fysiske butikker, samtidig med, at disse butikker kunne overvælte gebyret på betalerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 80, stk. 7, fastsætter, at såfremt betalingsmodtager opkræver gebyr hos betaleren for anvendelse af et betalingsinstrument, må gebyrets størrelse ikke overstige betalingsmodtagers gebyr for betalingstransaktionen til indløser. Indløsning er nærmere omtalt i bemærkningerne til bilag 1, nr. 5. Bestemmelsen viderefører lov om visse betalingsmidler § 14, stk. 6, for så vidt angår betalingsmodtagers adgang til at opkræve gebyr af betaleren i den ikke-fysiske handel.

Bestemmelsen i lov om visse betalingsmidler § 14, stk. 6, 3. pkt., om, at hvis betalingsmodtager opkræver gebyr af betaler, skal betalingsmodtager forud for en transaktions gennemførelse på tydelig måde oplyse betaler om, at der opkræves gebyr og om størrelsen af gebyret, videreføres i lovforslagets § 83.

Det foreslås endvidere, at lov om visse betalingsmidler § 14, stk. 7, videreføres i § 80, stk. 8. I tilfælde, hvor en betalingstransaktion sker i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsinstrument med chip, kan udbydere af betalingstjenester og betalingsmodtager indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsinstrument, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.

Det er en betingelse for at opkræve særskilt betaling, at aftalen mellem udbydere af betalingstjenester og betalingsmodtager indgås på frivillig basis. Udbydere af betalingstjenester kan ikke afvise at udbyde eksisterende ydelser med henvisning til, at der er tale om en særlig ordning, som betalingsmodtager vil skulle betale for. Dette indebærer ikke, at pengeinstitutterne pålægges yderligere forpligtelser i forhold til Dankortet, end de der fulgte af Dankortaftalen fra 2003.

Ved fastsættelse af betalingen for en særlig ordning, må der ikke anvendes urimelige priser og avancer, jf. forslaget til § 79. Forbudet mod overvæltning i den fysiske handel, jf. forslaget § 80, stk. 6, finder ligeledes anvendelse på særlige ordninger i den fysiske handel.

Hvor en betalingstransaktion sker i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsinstrument med chip, jf. stk. 8, gives økonomi- og erhvervsministeren i forslaget til *stk. 9* mulighed for at fastsætte nærmere regler for udbydere af betalingstjenester og betalingsmodtagers adgang til at indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsin-

strument. Hermed videreføres lov om visse betalingsmidler § 14, stk. 8.

Forslaget til *stk. 10* viderefører økonomi- og erhvervsministerens ret til helt eller delvist at undtage internationale betalingsmidler fra lovforslagets § 80, jf. lov om visse betalingsmidler § 1, stk. 7. Endvidere videreføres ministerens adgang til at fastsætte supplerende regler for disse betalingsmidler, jf. lov om visse betalingsmidler § 1, stk. 8, 2. pkt.

Bestemmelsen gør det muligt at opretholde gebyrreglerne for internationale betalingskort, der er fastsat i bekendtgørelsesform, jf. bekendtgørelse nr. 1712 af 20. december 2006 om gebyrer ved brug af internationale betalingsmidler. Der forventes således udstedt en ny bekendtgørelse om gebyrreglerne for internationale betalingskort i forlængelse af denne lovs ikrafttræden. Disse regler er udformet efter de regler, der er skitseret i de almindelige bemærkninger, punkt 3, »Internationale betalingskort« til forslag L 221 af 30. april 2003 til lov om ændring af forslag til ændring af lov om visse betalingsmidler.

Til § 81

Bestemmelsen er en videreførelse af § 16 i lov om visse betalingsmidler, der forbyder brugen af Handle All Card Klausuler (HAC). Reglen forbyder udbydere af betalingstjenester at tvinge betalingsmodtagere, der ønsker tilslutning til et betalingsssystem, til at tilslutte andre betalingsystemer, som betalingsmodtager ikke ønsker tilslutning til.

Til § 82

Med § 82 foreslås det, at en betalingsmodtager eller en anden, der på salgsstedet tilbyder en valutaomregning til betaleren før en betalingstransaktion iværksættes, skal give betaleren alle oplysninger om gebyrer og den vekselkurs, der anvendes ved valutaomregningen. Betaleren skal godkende, at valutaomregningen ydes på dette grundlag.

Bestemmelsen har til formål at skabe gennemsigtighed om prisen på de valutaomregninger, der sker i forbindelse med anvendelse af for eksempel betalingskort på et salgssted. Betaleren skal efter forslaget til § 82 have oplysning om både gebyrer og vekselkurs, der anvendes ved valutaomregningen.

Efter forslaget til § 82, 2. pkt. skal betaleren godkende, at valutaomregningen ydes på dette grundlag. I tillæg hertil fremgår det af direktivets art. 49, stk. 1, at betalinger skal foretages i den valuta, som parterne har aftalt. Det er derfor en forudsætning, at betaleren har fået oplysninger om gebyrer og vekselkurs, inden den pågældende godkender anvendelse af valutaom-